

Uchwała nr 110/2013
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 4 grudnia 2013 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLII/279/13 Rady Miejskiej
Łądko-Zdroju z dnia 24 października 2013 r. w sprawie polityki podatkowej
w Gminie Łądek-Zdrój

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r. poz. 1113) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

stwierdza nieważność

§ 1 ust. 3, § 4 oraz § 5 uchwały Rady Miejskiej Łądko-Zdroju nr XLII/279/13 z dnia 24 października 2013 r. w sprawie polityki podatkowej w Gminie Łądek-Zdrój — wobec istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej Łądko-Zdroju nr XLII/279/13 z dnia 24 października 2013 r. w sprawie polityki podatkowej w Gminie Łądek-Zdrój wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu — Zespołu w Wałbrzychu — 4 listopada 2013 roku.

Badając wyżej wymienioną uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej stwierdziło, co następuje:

W § 1 ust. 3 uchwały Rada Miejska ustaliła, że zwalnia się z podatku od nieruchomości „Budynki lub ich części, budowle oraz grunty z nimi związane, zajęte pod statutową działalność Ochotniczych Straży Pożarnych, w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.), z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”.

W ocenie Kolegium powyższa regulacja w sposób istotny narusza prawo.

Przywołany w podstawie prawnej badanej uchwały art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.) w sposób jednoznaczny wskazuje, że rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe w zakresie podatku od nieruchomości, niż określone w ustępie 1 tegoż art. 7 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Tak skonstruowana delegacja przyznana przez ustawodawcę organowi stanowiącemu gminy powoduje, że rada posiada uprawnienia do wprowadzenia zwolnień podatkowych wyłącznie o charakterze przedmiotowym. Tym samym zwolnienia mogą dotyczyć tylko i wyłącznie przedmiotu opodatkowania, a więc nieruchomości wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności, a przedmiot ten winien być tak określony, żeby nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika, a więc cechy przedmiotu muszą zostać w uchwale określone w taki sposób, żeby dotyczyły potencjalnie nieoznaczonego indywidualnie podatnika. Obowiązująca obecnie regulacja ustawowa wymaga od rad gmin szczególnej staranności w tworzeniu przepisów prawa miejscowego (do takich przepisów należą też uchwały w sprawach podatków i opłat lokalnych), przede wszystkim przy określaniu kryterium zwolnienia poprzez identyfikację wyłącznie przedmiotu a nie podmiotu tego zwolnienia. Nieprawidłowe jest też stosowanie konstrukcji o charakterze mieszanym, tj. przedmiotowo-podmiotowym.

Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w ukształtowanej linii orzeczniczej sądów administracyjnych (np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach sygn. akt I SA/Gl 1152/11 z dnia 14 stycznia 2013 r.).

W § 2 i § 3 przedmiotowej uchwały Rada Miejska wprowadziła zwolnienia z podatku nieruchomości, w których dokonano inwestycji w zakresie ochrony środowiska oraz wykonano kapitalny remont elewacji budynku. W § 4 uchwały Rada ustaliła natomiast, że „Warunkiem uzyskania zwolnień zawartych w § 2 i § 3 jest zawarcie z Burmistrzem porozumienia, określającego sposób i termin wykonania prac i potwierdzenie przez przedstawiciela Urzędu Miasta i Gminy ich zakończenia, zaś w wypadkach przewidzianych przepisami prawa budowlanego — odbiór dokonany przez uprawnioną instytucję”, z kolei w § 5 uchwały postanowiono, że „Warunkiem uzyskania zwolnienia zawartego w § 2 i § 3 jest złożenie wniosku do 31 grudnia roku, w którym inwestycja została zakończona”.

Kolegium Izby wskazuje, że zwolnienia przedmiotowe w podatku mają charakter generalny, co oznacza, że zwolnienie takie następuje na mocy uchwały i nie może być uwarunkowane złożeniem wniosku przez podatnika, czy też zawarciem stosownego porozumienia z Burmistrzem. Regulacje zawarte w § 4 i § 5 badanej uchwały pozwalają bowiem w istocie na scedowanie na organ wykonawczy uprawnienia do decydowania w sprawie zwolnień imiennie określonych podmiotów, co w świetle art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej Łódka-Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Lucyna Hanus